15/09/2024

Το Αποστολικό Ανάγνωσμα της Κυριακής Μετά την Ύψωση

/ Ορθόδοξες Προβολές

Κυριακή Μετά την Ύψωση, Αποστολικό Ανάγνωσμα: Γαλ. β’ 16-20 (15-09-2024)

Πρωτότυπο Κείμενο

Ἀδελφοί, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως ᾽Ιησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν ᾽Ιησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σάρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὑρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἃ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Νεοελληνική Απόδοση

Αδελφοί, ξέρουμε πως ο άνθρωπος δεν μπορεί να σωθεί με την τήρηση των διατάξεων του νόμου. Αυτό γίνεται μόνο με την πίστη στον Ιησού Χριστό. Γι’ αυτό κι εμείς πιστέψαμε στον Ιησού Χριστό, για να δικαιωθούμε με την πίστη στο Χριστό κι όχι με την τήρηση του νόμου· γιατί με τα έργα του νόμου δεν θα σωθεί κανένας άνθρωπος. Αν όμως, ζητώντας να σωθούμε από τον Χρίστο, βρεθήκαμε να είμαστε και εμείς αμαρτωλοί όπως οι εθνικοί, σημαίνει τάχα πως ο Χριστός οδηγεί στην αμαρτία; Όχι βέβαια! Γιατί, αν ότι γκρέμισα το ξαναχτίζω, είναι σαν να ομολογώ πως έκανα λάθος όταν το γκρέμιζα. Κι αληθινά, με κριτήριο τον νόμο, έχω πεθάνει για τη θρησκεία του νόμου, για να βρω τη ζωή κοντά στο Θεό. Έχω πεθάνει στον σταυρό μαζί με τον Χριστό. Τώρα πια δεν ζω εγώ, αλλά ζει στο πρόσωπο μου ο Χριστός. Κι η τωρινή σωματική μου ζωή είναι ζωή βασισμένη στην πίστη μου στον Υιό του Θεού, που με αγάπησε και πέθανε εκούσια για χάρη μου.

Σχολιασμός

Η σημερινή αποστολική περικοπή είναι παρμένη από το 2ο κεφάλαιο της προς Γαλατάς επιστολής του Αποστόλου Παύλου και συγκεκριμένα τους στίχους 16-20. Ολόκληρη η προς Γαλατάς επιστολή μας διασώζει αρκετά στοιχεία από την θεολογία του Αποστόλου Παύλου. Την περιοχή της Γαλατίας επισκέφθηκε ο Απόστολος Παύλος κατά την πρώτη του αποστολική περιοδεία κατά τα έτη 45 – 48 μ. Χ. συνοδευόμενος από τον Απόστολο Βαρνάβα. Στις Εκκλησίες τις οποίες ίδρυσε εκεί στην περιοχή της Γαλατίας άρχισε να εμφανίζεται ένα πρόβλημα. Κάποιοι Ιουδαΐζοντες Χριστιανοί προσπαθούσαν να επιβάλουν σε όλα τα μέλη της Εκκλησίας αυτά τα οποία όριζε ο Μωσαϊκός Νόμος και κυρίως την περιτομή. Για να μπορέσουν όμως να το πετύχουν αυτό ξεκίνησαν να αμφισβητούν το αποστολικό αξίωμα το οποίο είχε ο Απόστολος Παύλος λέγοντας ότι δεν είναι απόστολος ισάξιος με τους δώδεκα και ότι διδάσκει την αποδέσμευση από το μωσαϊκό Νόμο για να γίνει αρεστός στους εξ εθνών Χριστιανούς. Βλέποντας αυτόν τον κίνδυνο τον οποίο διέτρεχαν οι Χριστιανοί της περιοχής της Γαλατίας, το να οδηγηθούν δηλαδή στη δουλεία του Νόμου και τις διατάξεις του, τους γράφει αυτή την επιστολή έτσι ώστε να τους υπενθυμίσει αυτά τα οποία τους είχε διδάξει και να τους βοηθήσει να παραμείνουν στην ελευθερία που προσφέρει το ευαγγέλιο του Ιησού Χριστού. Οι Χριστιανοί οι οποίοι ζουν στην περιοχή της Γαλατίας αποτελούν κατά το μεγαλύτερο τους μέρος ανθρώπους οι οποίοι προηγουμένως ήταν ειδωλολάτρες και κατόπιν έγιναν Χριστιανοί.

Η ιδιαιτερότητα της χριστιανικής πίστεως φαίνεται στο Χρίστο και τη σταυρική

του θυσία. Η σταυρική θυσία του Χριστού αποτελεί την ελευθερία των ανθρώπων από το Νόμο και τις διατάξεις τις οποίες περιέχει. Η επιστροφή των ανθρώπων στο Νόμο και τις διατάξεις του σημαίνει την υποτίμηση της σταυρικής θυσίας του Χριστού και της ελευθερίας που μας προσφέρει. Αυτό είναι που διαβλέπει ο Απόστολος Παύλος ότι προσπαθεί να γίνει με τους Χριστιανούς που ζουν στην περιοχή της Γαλατίας και τους γράφει στην επιστολή του ότι: «ου δικαιούται άνθρωπος εξ έργων νόμου εάν μη δια πίστεως Ιησού Χριστού». Οι Ιουδαΐζοντες Χριστιανοί αμφισβητούσαν την ελευθερία που προσφέρει ο Σταυρός του Χριστού που αποτελεί πηγή ελευθερίας, την ελευθερία του Ευαγγελίου, και την ζωή που προσφέρει ο Θεός στους πιστούς και χαρακτηρίζεται από αυτή την ελευθερία. Πίστευαν ότι είναι απαραίτητη, για τη σωτηρία, η τήρηση του Μωσαϊκού Νόμου απ' όλους. Ο Νόμος όμως αποτελεί όπως θα μας πει στο τρίτο κεφαλαίο της προς Γαλατάς Επιστολής του ο Απόστολος Παύλος «παιδαγωγό εις Χριστόν, ίνα εκ πίστεως δικαιωθώμεν» ώστε «ελθούσης δε της πίστεως ουκέτι υπο παιδαγωγόν εσμέν» (Γαλ.3,24-25). Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μας λέει «ο νόμος δια Μωυσεώς εδόθη, η Χάρις και η αλήθεια δια Ιησού Χριστού εγένετο» (Ιω.1,17). Η σωτηρία απευθύνεται προς όλους τους ανθρώπους, δια μέσω της πίστεως τους στον Ιησού Χρίστο, χωρίς να διακρίνει τους ανθρώπους με βάση την τήρηση ή μη του Μωσαϊκού Νόμου. Η αποδοχή του Ευαγγελίου του Χρίστου από πολλούς εξ Ιουδαίων Χριστιανούς φανερώνει πως ο Νόμος αδυνατεί να τους σώσει και έτσι τον εγκαταλείπουν και ακολουθούν το Ευαγγέλιο του Ιησού Χρίστου το οποίο τους προσφέρει την πραγματική ελευθερία και την σωτηρία.

Συνεχίζοντας παρακάτω, ο Απόστολος Παύλος μας λέει: «Χριστώ συνεσταύρωμαι· ζω δε ουκέτι εγω, ζη δε εν εμοί Χρίστος». Ο Σταυρός του Χριστού αποτελεί το σημείο στο οποίο πρέπει να προσβλέπουμε για τη σωτηρία μας. Με τη σταυρική του θυσία ο Χρίστος εκδήλωσε την απεριόριστη αγάπη του προς τους ανθρώπους και τον καθένα μας ξεχωριστά. Η μη πιστή προς αυτόν και η τήρηση απλά του Μωσαϊκού Νόμου σημαίνει την υποτίμηση της σταυρικής του θυσίας και της αγάπης την οποία μας έχει δείξει. Ο Απόστολος Παύλος λέγοντας αυτά μας τονίζει ότι πέθανε προς τον κόσμο και τον Νόμο αλλά όμως συνεχίζει να ζει σε κοινωνία με τον Ιησού Χριστό. Νέκρωσε την αμαρτία για να μπορέσει να ζωοποιηθεί μέσα του η Χάρη που παρέχεται διά του Ιησού Χριστού. Ο Χριστός καταδικάστηκε στο όνομα του Νόμου, αλλά ο θάνατος του Χριστού είχε ως αποτέλεσμα την ελευθερία των ανθρώπων από το Νόμο και τις διατάξεις του. Ο Σταυρός και ο θάνατος αποτελούν για τον Χριστιανό τρόπο ύπαρξης ο οποίος μας ενώνει με το Χριστό ο οποίος αποτελεί την όντως ζωή.

Ο Σταυρός του Κυρίου αποτελεί για τους Ιουδαίους σκάνδαλο για τους Έλληνες μωρία μας λέει ο Απόστολος Παύλος (Κορ.1,23). Για τους Χριστιανούς όμως, ο

Σταυρός του Κυρίου αποτελεί σύμβολο σωτηρίας και πηγή αγιασμού. Η Εκκλησία μας βλέποντας αυτή τη δύναμη που περιέχει ο Σταυρός ψάλλει: «Χαίροις ο ζωηφόρος Σταυρός, της ευσεβείας το αήττητον τρόπαιον, η θύρα του Παραδείσου, ο των πιστών στηριγμός, το της Εκκλησίας περιτείχισμα· δι ου εξηφάνισται, η φθορά και κατήργηται, και κατεπόθη, του θανάτου η δύναμις, και υψώθημεν, από γης προς ουράνια. Όπλον ακαταμάχητον, δαιμόνων αντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Οσίων, ως αληθώς εγκαλλώπισμα, λιμήν σωτηρίας, ο δωρούμενος τω κόσμω το μέγα έλεος» (1ο Στιχηρό των Αποστίχων του Εσπερινού της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού). Σε όλες τις δύσκολες τους στιγμές οι πιστοί αγιάζονται με το σημείο του Σταυρού και θωρακίζονται κατά των πονηρών δυνάμεων. Όταν προσεύχονται αλλά και σε όλες τις τελετές της Εκκλησίας, οι πιστοί κάνουν το σημείο του Σταυρού.

Η ένωση μας με το Χριστό που αποτελεί την ουσία αυτής της ζωής, επιτυγχάνεται σταυρώνοντας τον παλιό εαυτό μας, τον εαυτό της αμαρτίας τον οποίο φέρουμε. Η σωτηρία επιτυγχάνεται μέσω της πίστεως στον Ιησού Χριστό και όχι απλά της τήρησης των διατάξεων του Μωσαϊκού Νόμου. Η σωτηρία μας πηγάζει από την αστείρευτη αγάπη του Χριστού προς εμάς, η οποία τον οδήγησε μέχρι το σταυρικό του θάνατο. Μέσα από αυτή τη σταυρική του θυσία, αντλούμε κι εμείς τη δύναμη για ν’ αντιμετωπίσουμε τα διάφορα προβλήματα που συναντούμε στη πορεία της ζωής μας. Έτσι διαλέγουμε ή αποδεχόμαστε το ευαγγέλιο του Χριστού και σωζόμαστε ή παραμένουμε δούλοι της αμαρτίας.